

Chemați la sfințire

(1 Tesaloniceni 4:1-12)

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: 1 Tesaloniceni 4:1-12;
Matei 25:34-46; Geneza 39:9; Ioan 13:34,35.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.” (1 Tesaloniceni 4:7)

Gândul central: Relația dintre soț și soție este un dar de la Dumnezeu, însă, așa cum se întâmplă cu toate celelalte daruri, oamenii ajung să abuzeze de el.

Dacă în primele trei capitole din 1 Tesaloniceni, Pavel are privirea întoarsă spre trecut, în capitolele 4 și 5 el își îndreaptă privirea către viitor. Credința tesalonicenilor ducea lipsă de câteva lucruri (1 Tesaloniceni 3:10), iar dorința lui este să-i ajute să îndrepte aceste deficiențe. Epistola sa putea declanșa acest proces, dar mai multe puteau fi realizate numai în momentul în care avea să fie personal în mijlocul lor.

Începând cu 1 Tesaloniceni 4:1, Pavel așază pe fundamentul prieteniei despre care a vorbit în primele trei capitole câteva sfaturi practice pentru viața de zi cu zi. În versetele studiate săptămâna aceasta, principalul său motiv de îngrijorare (dar nu singurul) este conduita sexuală nepotrivită. Nu ni se spune exact ce fel de comportament l-a determinat să îi mustre, dar poziția sa este foarte clar în favoarea evitării imoralității. Limbajul său este foarte categoric când afirmă că aceia care resping învățătura sa nu îl resping pe el, ci pe Domnul. Pentru a înțelege ce anume l-a determinat să fie atât de ferm, nu trebuie decât să ne uităm în jur la suferința pe care o produce imoralitatea în viața atâtor oameni.

1. Citește 1 Tesaloniceni 3:11-13 și 4:1-18. Ce idei din rugăciunea din capitolul 3 sunt dezvoltate în capitolul 4? Ce relație există între rugăciunea lui Pavel și sfaturile sale inspirate adresate tesalonicenilor?

Rugăciunea lui Pavel din 1 Tesaloniceni 3:11-13 conține un număr de cuvinte-cheie care anticipează sfaturile din următorul pasaj (cap. 4:1-18). În rugăciunea sa întâlnim îndemnuri precum „să creșteți tot mai mult în dragoste”, „inimile ... să fie fără prihană în sfințenie”, toate fiind asociate cu revenirea lui Isus. Acestea sunt verigile de legătură cu capitolul 4.

În pasajul studiat astăzi, Pavel dezvoltă sfatul din 1 Tesaloniceni 3:12 ca tesalonicenii să crească „tot mai mult”. Legătura aceasta nu este vizibilă în majoritatea traducerilor moderne care, deși își propun să redea textul în limbajul contemporan, pierd pe parcurs unele legături care erau evidente în original. În ambele versete, Pavel îi invită pe credincioși să crească tot mai mult în dragostea față de Dumnezeu și față de oameni.

Apostolul a început să așeze bazele vieții lor de credință în perioada în care a stat cu ei, iar acum, sub inspirația Duhului Sfânt, vrea să o continue prin completarea lipsurilor lor (1 Tesaloniceni 3:10), dându-le și anumite explicații. Scopul lui este progresul lor neîntrerupt în ceea ce și-au propus să facă, mai exact în trăirea unei vieți demne de chemarea primită.

Capitolul 4 începe prin cuvântul „încolo”. Pavel construiește capitolele 4 și 5 pe capitolele anterioare, arătând că prietenia cu ei este fundamentul sfaturilor practice pe care li le dă acum. Ei au avut un început bun. Acum, dorința sa este ca ei să continue să crească în adevărurile pe care le-au aflat de la el.

Cele două referiri la numele lui Isus din acest pasaj (1 Tesaloniceni 4:1,15) sunt foarte interesante. Ele ne arată că Pavel le transmitea credincioșilor învățăturile Domnului (care mai târziu au fost păstrate în cele patru Evanghelii). El nu le dă doar niște sfaturi. Isus Însuși dăduse porunci cu privire la aceste lucruri. Iar Pavel, ca slujitor al Domnului, transmitea mai departe adevărurile pe care le învățase de la El.

Recitește 1 Tesaloniceni 4:1. Ce înseamnă să trăim în așa fel încât să fim plăcuți lui Dumnezeu? Este Creatorul universului interesat cu adevărat de modul în care ne purtăm noi? Cum pot faptele noastre să-I fie plăcute? Care sunt implicațiile răspunsului la această întrebare?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să accepte ideea că planul lui Dumnezeu pentru viața lor cuprinde chemarea la sfințire în toate aspectele vieții, inclusiv în cele legate de viața intimă.

La nivelul sentimentelor: Să accepte ca Dumnezeu să ia în stăpânire viața lor publică, dar și viața lor privată.

La nivel practic: Să facă pașii necesari pentru a renunța la rău și pentru a accepta voia lui Dumnezeu în viața lor.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Chemați la sfințire

A. Aproape toate epistolele scrise de apostolul Pavel conțin avertizări împotriva imoralității. De ce i se acordă acestui păcat atât de multă atenție în scrierile inspirate?

B. Pavel le spune tesalonicenilor de două ori să ducă o viață care să-I fie plăcută lui Dumnezeu „tot mai mult” (4:1,10). Ce ne spune această expresie despre experiența tesalonicenilor și despre caracteristicile vieții creștine, în general?

II. Sentimente: Adevărata dragoste față de oameni

A. Pavel avertizează împotriva păcătuirii și nedreptății vreunui om în ceea ce privește problema imoralității. La ce păcate și nedreptăți se referă el? Cum ne putem feri să le comitem?

B. De ce nu pot coexista imoralitatea și dragostea autentică?

III. Practic: O înaltă ținută morală

A. Îndemnul de a ne abține de la tot ce este imoral este însoțit de învățătura de a ne stăpâni trupul, păstrându-l în sfințenie și cinste. Ce sfat i-ai da unei persoane pentru a o ajuta să-și stăpânească trupul în sfințenie și cinste?

Rezumat: Într-o lume invadată de patimi și perversiuni necontrolate, Dumnezeu dorește ca urmașii Săi să ducă o viață curată din toate punctele de vedere, o viață care să-i întărească pe alții în credință.

1 Tesaloniceni 4:3-8 constituie un tot unitar sub aspect tematic: voia lui Dumnezeu pentru fiecare credincios din Tesalonic este „sfințirea” sau „sfințenia” (vers. 3,4,7). Pavel explică ce înțelege el prin sfințire: fiecare credincios trebuie să se ferească de desfrânare și să-și stăpânească vasul. În încheierea paragrafului, el oferă trei motive pentru a trăi o viață sfântă (vers. 6-8): (1) Domnul pedepsește aceste lucruri, (2) El ne-a chemat la sfințire și (3) El ne dă Duhul Sfânt care ne ajută. Ne propunem să analizăm în detaliu aceste pasaje în secțiunile de luni, marți și miercuri.

2. Citește 1 Tesaloniceni 4:3.7. Ce legătură există între aceste versete? Care este mesajul lor principal? Mai este el relevant astăzi?

În versetul 3, Pavel continuă ideea din versetul 1 unde le spune tesalonicenilor cum trebuie să se poarte. Sensul literal al termenului din original este „să umblați” – un concept ebraic întrebuițat pentru a descrie comportamentul moral zilnic. Apoi, Pavel folosește un alt concept ebraic pentru a descrie viața și dezvoltarea spirituală: „sfințirea” sau „sfințenia”.

Definiția obișnuită a sfințirii este „a pune deoparte pentru un scop sfânt”. Însă, în epistola aceasta, Pavel îi dă un sens mai concret: sfințirea este starea în care se vor afla credincioșii la revenirea lui Isus (cap. 3:13). În plus, în capitolul 4, Pavel alege o formă care să sublinieze procesul, nu rezultatul. El alege un nume de acțiune: „sfințirea” și nu „sfințenia”. Voia lui Dumnezeu este să ne supunem acestui proces (1 Tesaloniceni 4:3).

Pavel nu susține nicidecum Evanghelia harului ieftin. Celor care sunt în Hristos li se cere să aibă un anumit comportament. Opusul cuvântului „sfințire” este „necurăție” și Pavel continuă cu sfatul „să vă feriți de curvie”, în limba greacă *porneia*, termen care poate îngloba astăzi tot ce ține de pornografie, prostituție și orice fel de relații intime păcătoase.

Mântuirea este prin harul lui Dumnezeu și prin credință, dar viața creștinului trebuie să fie o continuă creștere, o urmărire constantă a desăvârșirii care ne-a fost promisă în Hristos.

Relația dintre soț și soție, așa cum a fost rânduită de Dumnezeu, este un dar, o dovadă puternică a dragostei Sale față de noi. Oamenii au abuzat de acest dar atât de mult, încât el a devenit pentru mulți o cursă și un motiv de mare suferință și tristețe. Ce decizii putem lua pentru a ne proteja de prejudiciile pe care le aduce abuzul?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Creștinii nu ar trebui să se lase stăpâniți de patimi, ci să aibă mereu dorința de a-I fi plăcuți Domnului, ducând o viață sfântă, caracterizată de stăpânire de sine și curăție.

Subiectul din săptămâna aceasta este unul delicat și personal și probabil că nu va fi comod pentru mulți membri ai grupei și nici chiar pentru instructor. Cu toate acestea, creștini fiind, nu ne mai putem permite să evităm discuțiile despre un comportament imoral doar pentru că ne simțim stânjeniți. Cuvântul lui Dumnezeu are multe de spus pe această temă și sfaturile lui sunt mai mult decât necesare. Tineri și bătrâni, căsătoriți sau necăsătoriți, credincioși și necredincioși, toți ne confruntăm cu aceste probleme. Nu pierde ocazia oferită de studiu pentru a le aduce convingere, vindecare și speranță celor care au probleme în acest domeniu.

Relația intimă dintre un bărbat și o femeie este una dintre forțele cele mai frumoase, mai puternice și, totodată, cele mai misterioase din univers. Ea îi poate uni pe cei doi într-unul singur, creând între ei acea legătură unică a intimității și a dragostei care să dureze o viață întreagă. Pe de altă parte, ea poate aduce o durere și o suferință care vor dura toată viața, atunci când devine mijlocul de exploatare a altora pentru satisfacerea propriilor patimi. Din nefericire, cel mai adesea, paginile istoriei sunt presărate cu întâmplări în care atât bărbații, cât și femeile au cunoscut durerea și suferința și nu frumusețea unei relații curate.

Citiți și discutați în grupă următoarele citate: „Senzualitatea constituie păcatul veacului. Însă religia lui Isus Hristos își va exercita controlul asupra oricărei tendințe spre libertate neîngăduită; puterile morale vor avea controlul asupra oricărui gând, cuvânt sau faptă. Viclenia nu se va găsi pe buzele adevăratului creștin. Nu se va îngădui niciun gând necurat, nu se va rosti niciun cuvânt care să se apropie de senzualitate și nu va exista nicio faptă care să aibă cea mai mică aparență de păcat.

Simțurile vor fi păzite. Sufletul în care locuiește Hristos va ajunge la adevărata măreție. Prin harul lui Hristos, sufletul înțelept care arată respect pentru toate poruncile lui Dumnezeu va spune patimilor inimii următoarele, în timp ce va arăta spre marele standard moral al neprihănirii lui Dumnezeu: „Până aici, nu mai departe: aici se vor opri valorile tale semețe”, iar harul lui Hristos va fi ca un zid de foc în jurul sufletului. – *Lucrarea misionară medicală*, pag. 142, 143

3. Ce mesaj descoperi în 1 Tesaloniceni 4:4,5? Ce îți transmite ție, personal?

Deși filosofi și moralisții despre care am amintit în studiul 3 atacau multe forme ale exceselor, în societatea păgână de atunci existau puține restricții în această direcție, dacă nu chiar niciuna. Renumitul orator păgân Cicero spunea: „Dacă există cineva care crede că tinerilor ar trebui să li se interzică relațiile chiar și cu curtezanele, atunci acela este neîndoielnic deosebit de auster ..., dar concepția sa este nu numai contrară libertății din această epocă, ci și obiceiurilor strămoșilor noștri și concesiilor făcute de ei. Căci a existat oare vreun timp în care aceasta să nu fi fost o practică obișnuită? Când a fost învinovățită? Când a fost interzisă?” – Citat în A. Malherbe, *The Letters to the Thessalonians*, *The Anchor Bible*, vol. 32B

În lumea contemporană, restricțiile de orice tip sunt supărătoare pentru mulți. Ei consideră că pasaje biblice precum cel pe care îl studiem au fost relevante pentru timpul și locul acela. Dar în lumea antică nu existau mai multe restricții decât în lumea noastră. Și probabil că nici societatea de atunci nu a acceptat mesajul lui Pavel cu mai multă ușurință decât îl acceptă societatea noastră.

Soluția pe care o dă Pavel este ca fiecare om „să-și stăpânească vasul” (vers. 4). Cuvântul tradus cu „a stăpâni” are în grecește sensul obișnuit de „a dobândi”. Sensul expresiei „să-și dobândească vasul” este neclar. Dacă, pentru Pavel, cuvântul „vas” are sensul de „femeie” (la data aceea era ades folosit cu acest sens – vezi 1 Petru 3:7), atunci ideea este că fiecare bărbat ar trebui să urmeze calea onorabilă a căsătoriei pentru a se feri de promiscuitate. Totuși, în majoritatea traducerilor moderne, cuvântul „vas” este luat cu sensul de „trup”. În acest caz, expresia „să-și stăpânească vasul” ar putea însemna de fapt „să-și țină în stăpânire trupul”.

Indiferent de sensul pe care îl dăm acestei expresii, este cert că Pavel atacă frivolitatea. Creștinii nu trebuie să se poarte ca „neamurile”. Norma societății nu trebuie să fie și norma noastră. Relația intimă dintre un bărbat și o femeie este sfântă; ea este pusă deoparte pentru viața de căsătorie. După cum arată Pavel în versetul 6, această relație nu poate fi niciodată una „de ocazie”. Când are loc în afara cadrului stabilit de Dumnezeu, ea este în mod inevitabil distructivă. Se mai îndoiește cineva de lucrul acesta când vede în viața altora sau în propria viață cât de distructivă este folosirea greșită a acestui dar?

Trăim într-o atmosferă a vrăjitoriei satanice. Vrăjmașul va țese vraja imoralității în jurul oricărui suflet care nu este apărat de harul lui Hristos. Vor veni ispite, dar, dacă veghem împotriva vrăjmașului și menținem în echilibru autocontrolul și puritatea, duhurile corupătoare nu vor avea nicio influență asupra noastră. Aceia care nu vor face nimic ca să încurajeze ispita, vor avea puterea să o înfrunte atunci când ea apare. Dar cei care rămân în atmosfera răului nu pot da vina decât pe ei înșiși, dacă sunt biruiți de ispită și cad de la principii. În viitor, se va vedea că avertizările referitoare la duhurile corupătoare sunt întemeiate. Atunci se va vedea puterea cuvintelor lui Hristos: „Voi fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Mat. 5:48).

De discutat: Ce pot face familiile creștine și bisericile pentru a-i ajuta pe tineri și pe adulți deopotrivă să înțeleagă cât de important este să urmărim învățăturile cu privire la o purtare sfântă lăsate de Dumnezeu în Biblie?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Care era situația pe vremea lui Pavel?

(Recitiți în cadrul grupei 1 Tesaloniceni 4:1-3.)

Una dintre provocările cu care s-a confruntat Pavel în lucrarea sa de apostol al neamurilor a fost problema imoralității din lumea antică. După cum subliniază și studiul, cuvântul „curvie” din Biblia Cornilescu este traducerea cuvântului grec *porneia*, cuvânt care face referire la orice comportament deviant, contrar voinței lui Dumnezeu, inclusiv la relațiile intime premaritale, la adulter, prostituție, pornografie etc. Păgânii erau însetați după Evanghelie; mulți dintre ei se luptau să se delimiteze de practicile imorale acceptate de cultura în care trăiau.

În această situație, Pavel le reamintește neîncetat credincioșilor dintre neamuri că lui Dumnezeu nu-I place un astfel de comportament, chiar dacă lumea din jur nu îl dezaprobă. El nu îi sfătuiește să renunțe parțial la desfrâu, ci să se ferească total de el (1 Tes. 4:3). Cuvântul folosit aici are sensul de „a evita orice contact” cu imoralitatea, de „a sta departe” de ea. În Epistola către corinteni, Pavel îi îndeamnă pe credincioși să fugă de desfrâu (1 Corinteni 6:18). El nu vrea să lase loc la interpretări – cu păcatul desfrâului nu-i de joacă! Odată ce ne ia în stăpânire, nu mai scăpăm ușor de el.

4. Citește 1 Tesaloniceni 4:6-8. Ce ne spune Pavel despre imoralitate?

Un bărbat i-a spus odată unui pastor: „Când eram tânăr, m-am obișnuit să cred că sexul și dragostea sunt același lucru. Dar, când m-am căsătorit, am descoperit că relațiile sexuale premaritale distrug nu numai trupul (am contractat o boală venerică), ci și mintea. Cu toate că suntem creștini amândoi, soția mea și cu mine ne confruntăm cu vechile comportamente și atitudini pe care le-am adus cu mine în căsătorie.”

Dumnezeu nu a lăsat restricțiile din Biblie pentru a ne lipsi de bucurie, ci pentru a ne proteja de prejudiciile fizice și emoționale cauzate de imoralitate. Noi ne impunem anumite restricții pentru că ne gândim la influența pe care o avem asupra altora. Fiecare om este un suflet pentru care a murit Hristos; nimeni nu trebuie exploatat în nici un fel. Lucrul acesta este un păcat nu numai față de persoana respectivă, ci și față de Dumnezeu (Geneza 39:9). Purtarea noastră înseamnă nu numai cum alegem să îi tratăm pe alții, ci și cum alegem să Îl tratăm pe Hristos în persoana altora (Matei 25:34-46).

În final, relațiile intime afectează relația noastră cu Dumnezeu. Păgânii care nu Îl cunosc pe Dumnezeu sunt înrobiți de patimi (vers. 5). Necunoașterea lui Dumnezeu generează un comportament imoral. Cei care ignoră învățăturile Bibliei cu privire la aceste lucruri resping nu numai învățăturile, ci și chemarea lui Dumnezeu și chiar pe Dumnezeu Însuși (vers. 8).

Pe de altă parte, atunci când urmăm planul divin, relația dintre soț și soție devine o frumoasă ilustrare a dragostei care se jertfește, dragoste pe care Dumnezeu a manifestat-o față de noi prin Hristos (vezi Ioan 13:34,35). Ea este un dar care, atunci când este folosit potrivit cu voința Sa, ne poate descoperi iubirea Sa față de noi și dorința Sa de a fi aproape de noi.

În 1 Tesaloniceni 4:7 ni se spune că Dumnezeu ne-a chemat la sfințire. Ce înseamnă pentru tine lucrul acesta? Ce altceva mai putem include aici în afară de ținuta morală?

De discutat: Cum pot creștinii să accepte voia lui Dumnezeu de a fi curați și în această privință, fără a fi fanatici, deci fără a încuraja ideea că relația de căsătorie ar fi ceva murdar sau nesfânt?

II. Planul lui Dumnezeu pentru noi

(Recitiți în cadrul grupei 1 Tesaloniceni 4:1-12.)

Un părinte înțelept știe că interzicerea unui comportament nu este suficientă și că trebuie să ofere și îndrumări pozitive, arătându-i copilului ce poate să facă. Pavel acționează ca un părinte înțelept. El nu le spune celor convertiți doar că trebuie să se ferească de imoralitate, ci le oferă și îndrumări pozitive despre modul în care își pot împlini nevoile.

Pavel îi sfătuiește să nu accepte ca patimile să-i poarte de la o relație la alta, ci să rămână în cadrul potrivit, și anume căsătoria. Mai mult, chiar și în cadrul căsătoriei, ei trebuie să-și stăpânească trupul în „cinste” (1 Tesaloniceni 4:4,5). După cum se subliniază în studiu, versetul 4 afirmă textual că tesalonicenii trebuie să-și „dobândească” vasul. Expresia aceasta este neclară, dar trei elemente arată că ea face referire la căsătorie.

În primul rând, cuvântul „vas” este adeseori folosit metaforic în Noul Testament cu referire la oameni (compară Faptele 9:15, 1 Corinteni 4:7, 1 Petru 3:7). În al doilea rând, verbul grecesc pentru „a dobândi” este utilizat și în traducerea greacă a Vechiului Testament cu referire la procesul de „cumpărare” a unei soții (Rut 4:10). În al treilea rând, Pavel spune practic același lucru, dar în termeni mai clari. După ce le spune să fugă de desfrâu, el îi sfătuiește astfel: „Fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei” (1 Corinteni 7:2). Dar nu acesta este singurul motiv pentru căsătorie. În alte locuri, Pavel subliniază importanța dragostei în cadrul căsătoriei. Ideea pe care vrea el să o transmită aici este aceea că relațiile intime sunt rezervate pentru căsătorie.

În concluzie, sfatul său este următorul: chiar și în cadrul căsătoriei, în relațiile intime trebuie să fie avute în vedere sfințenia și cinstea. Dacă te-ai căsătorit nu înseamnă în mod automat că ai dreptul de a-ți exploata partenerul de viață. Căsătoria trebuie să fie acel cadrul sfânt în care un bărbat și o femeie se bucură de relația lor în așa fel încât Dumnezeu este lăudat și fiecare dintre ei se dezvoltă corespunzător.

5. Citește 1 Tesaloniceni 4:9-12 și 3:11-13. Ce idei din pasajul anterior reia Pavel aici?

Grecii aveau mai multe cuvinte pentru „dragoste”, iar două dintre ele se găsesc în Noul Testament. *Eros* (nu se găsește în Noul Testament) este termenul din care provine cuvântul „erotic” și se referă la dimensiunea sexuală a dragostei. *Agape* este forma cea mai utilizată în Noul Testament și se referă la dragostea care se jertfește. Ea este de multe ori utilizată cu referire la dragostea lui Hristos pentru noi, așa cum a fost ea arătată la cruce.

Un alt cuvânt grecesc pentru dragoste, *philos*, apare în pasajul pe care îl studiem astăzi. Pavel le reamintește tesalonicenilor despre „dragostea frățească”. În lumea păgână, *philadelphias* avea sensul de dragoste pentru rudele de sânge. Biserica a preluat acest termen și l-a extins la dragostea pentru frații de credință, pentru familia creștină. Acest tip de dragoste familială este susținută de Dumnezeu și este o minune a Sa.

6. Citește 1 Tesaloniceni 4:11,12. Reformulează în cuvintele tale sfatul dat de Pavel cu privire la viața și activitatea credincioșilor.

Se pare că în biserica din Tesalonic existau câțiva membri leneși și turbulenți. E posibil ca entuziasmul pentru a doua venire a lui Isus să-i fi determinat pe unii membri să renunțe la slujbele lor și să devină dependenți de vecinii lor. Însă pentru a fi întotdeauna pregătiți să dăm mărturie nu înseamnă că trebuie să fim gălăgioși, iscoditori sau inactivi la locul de muncă sau între vecini. Unii oameni se vor apropia de biserică numai în măsura în care își vor forma o impresie bună despre comportamentul creștinilor pe care îi cunosc personal.

Soluția lui Pavel la problema tesalonicenilor nu este lupta pentru putere și influență, ci o viață liniștită (4:11), în care se cuprind preocuparea față de treburile personale și lucrul cu mâinile. În lumea antică, munca manuală era principalul mijloc de câștigare a existenței. Astăzi, probabil că Pavel ar spune cam așa: „Asigură cele necesare pentru tine și pentru familia ta și pune ceva deoparte pentru a-i ajuta pe cei care sunt într-adevăr în nevoie.”

Cum putem aplica sfatul lui Pavel la viața noastră, la circumstanțele în care ne găsim?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. Ce relatări din Vechiul Testament sunt exemple de curăție morală sau, dimpotrivă, de nestăpânire a dorințelor și pasiunilor nesfinte? Ce putem învăța din aceste cazuri?

2. De ce crezi că dorința de a-I fi plăcuți lui Dumnezeu este un principiu călăuzitor mai bun decât o listă cu reguli?

Întrebări aplicative

1. Avertizarea clară a Bibliei împotriva imoralității sexuale este foarte clară: feriți-vă de desfrâu! În lumina acestei avertizări, ce decizii trebuie să iei cu privire la relațiile în care ești implicat(ă) sau cu privire la ceea ce citești sau urmărești la televizor sau pe internet?

2. Mulți dintre noi nu ne-am comportat cu acea curăție și integritate pe care Dumnezeu le cere de la noi. Ce speranță putem găsi în istoria adulterului oribil al lui David și în cântarea sa de pocăință din Psalmul 51?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate

Discutați în grupă două exemple biblice – unul de curăție morală (de exemplu Iosif) și altul de lăsare în voia poftelor (de exemplu, Samson, David). Care au fost cauzele și motivele atitudinii și acțiunilor în fiecare caz? Care au fost argumentele lor? Care au fost urmările imediate și cele mai îndepărtate? Ce relevanță au pentru noi, cei de azi, toate aceste lucruri?

„Iubirea este un principiu sfânt și curat, dar pasiunea păcătoasă nu va admite să fie restrânsă, supusă și controlată de rațiune. Ea este oarbă față de consecințe și nu va gândi de la cauză la efect.” – Ellen G. White, *Minte, caracter și personalitate*, vol. 1, pag. 222

„[Dragostea] este curată și sfântă. Dar patima inimii firești este cu totul altceva. Dragostea curată Îl va integra pe Dumnezeu în toate planurile ei și va fi în perfectă armonie cu Duhul lui Dumnezeu, pe când patima va fi încăpățânată, iute și irațională, va sfida toate restricțiile și va transforma obiectul ales într-un idol. Cel care are dragostea adevărată va manifesta în toată purtarea lui harul lui Dumnezeu.” – Idem, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 25 septembrie 1888

Cei care nu vor să ajungă pradă amăgirilor lui Satana trebuie să-și păzească bine intrările sufletului; ei trebuie să se ferească a citi, a vedea sau a auzi ceva care ar da naștere la gânduri necurate. Minte nu trebuie lăsată să se oprească la întâmplare asupra oricărui subiect pe care vrăjmașul sufletelor l-ar sugera. Inima trebuie să fie în mod credincios străjuită căci, de nu, răutățile din afară vor trezi răutățile dinăuntru și sufletul va rătăci în întuneric.” – Idem, *Faptele apostolilor*, pag. 518

Întrebări pentru discuție

1. În citatul de mai sus, Ellen White vorbește despre păzirea „intrărilor sufletului”. Ce metode concrete putem folosi pentru a păzi aceste intrări? Cum vom alege activitățile recreative și educative?
2. În 1 Tesaloniceni, Pavel folosește în mod frecvent cuvintele „tot mai mult” cu referire la dezvoltarea caracterului și a comportamentului creștin. Ce poate face biserica pentru a încuraja această dezvoltare?
3. Dacă te-ar ruga un tânăr să îi dai două motive pentru care să aștepte până la căsătorie pentru a avea relații sexuale, ce i-ai spune și de ce?

Rezumat: În primele 12 versete din capitolul 4, Pavel abordează două dintre cele mai dificile probleme existente în marea majoritate a bisericilor, mai ales în bisericile de oraș. Sexualitatea este o chestiune foarte personală, dar pericolele pe care le aduce în biserică sunt nenumărate atunci când imoralitatea nu este combătută. Tot la fel de importantă este și mărturia dată de membrii bisericii prin comportamentul lor în localitatea în care trăiesc și muncesc. Principiile călăuzitoare oferite de Pavel în această privință sunt la fel de importante astăzi ca și pe vremea sa.

Drumul înapoi, spre casă (2)

Mama îi spusese să-și ia tot ce e al ei și să nu se mai întoarcă, dar Verusca îi răspunsese blând că își va lua lucrurile la întoarcerea de la biserică. A grăbit pasul spre biserică, cu fața plină de lacrimi. Întârziase. Acum se citeau veștile misionare – erau despre o fată care trecea printr-o experiență asemănătoare. Ochii i s-au umplut din nou de lacrimi când a aflat cum Dumnezeu a pregătit un loc de scăpare pentru fata aceea care a avut curajul să-L urmeze pe Isus.

După serviciul divin, Verusca a rămas în curte, neștiind ce să facă. Marques a văzut-o că plânge, a aflat ce îi spusese mama și s-a oferit să o primească la el acasă. Verusca a refuzat, dar au plecat spre oraș împreună.

S-au așezat pe o bancă și Marques s-a rugat pentru ea și i-a citit câteva făgăduințe din Biblie. Apoi, Marques s-a întors la biserică pentru ora de după-amiază, iar Verusca a plecat singură acasă. Când a intrat, mama era plecată, dar îi lăsase un bilețel pe masă: „Te rog, nu pleca. Cu dragoste, Mama.”

Verusca a zâmbit și a fugit repede înapoi la biserică. Dumnezeu i-a purtat de grijă în mod minunat! Dar, când s-a întors acasă, era întuneric și frica a cuprins-o iar. S-a rugat ca Dumnezeu să îi dea pace și a intrat în casă. Mama i-a ieșit în întâmpinare cu un sentiment de ușurare. Verusca a aflat atunci că mama și frații ei fuseseră îngrijorați pentru ea.

Cu toate că toată săptămâna nimeni nu a mai rostit niciun cuvânt despre religie, Verusca știa că mama ei nu era mulțumită de alegerea ei. Cu timpul mama s-a liniștit, iar ea a continuat să meargă la biserică.

Apoi, într-o dimineață de Sabat, mama i-a spus:

- Grăbește-te, să nu întârzi la Școala de Sabat!

Verusca a zâmbit și a înțeles atunci că mama nu se mai opunea deciziei ei de a deveni adventistă.

Ea îi vorbește despre credința ei, la fel cum au procedat frații ei cu ea. Între timp, Verusca a aflat că mama ascultă unele emisiuni ale postului de radio adventist și se roagă ca temele prezentate să se întipărească în sufletul ei și să o ajute să crească în credință. Totodată, ea se roagă ca și tatăl ei să descopere credința în Dumnezeu.

În Angola trăiesc peste 350 000 de credincioși adventiști. Darurile noastre ajută la răspândirea Evangheliei printre milioanele de angolezi care nu au auzit până acum mesajul adventist.

Verusca de Paiva vorbește despre credința ei în Lubongo (Angola).

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 20:07; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesalonicieni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17